

РЕШЕНИЕ

№ 793

гр. София, 14.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 27.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **8619** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от П. Б. С., срещу Решение № 468 от 19.07.2013 г. на Столичен общински съвет /СОС/, с което е одобрен проект за подробен устройствен план /ПУП/ за м. „Зона Г-13-юг”, кв. 582, район „О.”, в част – изменение на план-схема за поставяне на преместваеми обекти и информационни елементи на територията на парк „Ген. В. З.”, в обхват: [улица], [улица], [улица], [улица], [улица].

В жалбата са развити доводи за нищожност и незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди се, че в оспореното решение административният орган незаконосъобразно се е позовал на чл. 10, ал. 2 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни, монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /Наредбата/, тъй като този текст възлага правомощия единствено на главния архитект на общината и издадено на това основание решението се явява нищожно, поради липса на материална компетентност. Възражава се също така, че оспореното решение в частта по отношение на собствения на жалбоподателя търговски обект излиза извън целта, за която се издава, тъй като инициативите на театър „С.” могат да се развиват и без да се нарушава целостта на търговския обект. Жалбоподателят счита също така, че с оспореното решение се нарушават и основните принципи на административния процес за съразмерност, последователност и предвидимост /чл. 6 от АПК/. Претендира се от съда да постанови решение, с което да бъде отменено решението на СОС.

Ответникът – СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата недопустима и неоснователна по съображения, подробно изложени в писмени бележки. В съдебно заседание претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 218, ал. 1 от ЗУТ оспорването на решението на СОС е обнародвано в „Държавен вестник” – бр. 89 от 11.10.2013 г., като в определения от закона едномесечен срок по делото заинтересовани лица не са се конституирали като ответници.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С решение № 468 от 19.07.2013 г. СОС, на основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, чл. 62, ал. 9 от ЗУТ, чл. 10, ал. 2 от Наредбата и Протокол на Общинския експертен съвет по устройство на територията /ОЕСУТ/ № ЕС-Д-40/30.05.2013 г., т. 22, е одобрил проект за ПУП за м. „Зона Г-13-юг”, кв. 582, район „О.”, в част – изменение на план-схема за поставяне на преместваеми обекти и информационни елементи на територията на парк „Ген. В. 3.”, в обхват: [улица], [улица], [улица], [улица], [улица], [улица]. Решение е прието на заседание на Столичния общински съвет, проведено на 18.07.2013 г. и 19.07.2013 г. по Протокол № 43, т. 116 от дневния ред.

Производството по приемане от СОС на процесното решение е започнало по искане вх. № АХ-92-00-38/11.04.2013 г. на директора на театър „С.” за използване на прилежащото до театъра пространство за „открита библиотека”, както и за други културни инициативи и арт-програми на театъра, като подкрепя на идеята „С. – Европейска столица на културата 2019 г.”. Във връзка с така направеното искане със заповед № РД-09-09-44/27.06.2013 г. главният архитект на Столична община е разрешил да се изработи проект за изменение на ПУП – част план-схема по чл. 62, ал. 9 от ЗУТ, кв. 582, м. „Зона Г-13-юг”, район „О.”, в териториален обхват: [улица], [улица], [улица], [улица], [улица].

Изготвеният проект за изменение на план-схема по чл. 62, ал. 9 от ЗУТ за територията на парк „Ген. В. 3.” е съгласуван с дирекция „Зелена система”, Столична община и театър „С.”, съгласно приложени по делото писмо изх. № ЗС-6600-71/1/17.05.2013 г. и писмо изх. № РД-12-86/16.05.2013 г. Видно от приет по делото като доказателство Протокол № ЕС-Д-40/30.05.2013 г., т. 22, на свое заседание ОЕСУТ е приел представената от вносителя Столична община план-схема за парк „Ген. В. 3.” и е указал да се извършат процедурите по реда на чл. 62, ал. 9 от ЗУТ.

С доклад изх. № АХ-92-00-38/03.07.2013 г. главният архитект на Столична община е внесъл за одобряване в СОС проекта за изменение на план-схема за преместваеми обекти и информационни елементи за парк „Ген. В. 3.”, м. „Зона-Г-13-юг”, кв. 582, район „О.”. В доклада е посочено, че одобрената план-схема за парк „Ген. В. 3.” с решение № 575/21.10.2010 г. на СОС е предвиждала павилион за кафе и бърза закуска, който да подмени съществуващия такъв за бира, безалкохолни и приготвяни на място храни, като впоследствие е получено предложение от директора на театър „С.” за използване на прилежащото в непосредствена близост до театъра пространство за „открита библиотека” и във връзка с това е изработен проект за изменение на план – схемата за кв. 582, м. „Зона Г-13-юг”, район „О.”. Посочено е също така, че с изменението на план – схемата са определени зона пред театъра само за куртурни и

др. обществени прояви и места за информационни елементи за нуждите на театъра, както и отпадат предвидени с одобрената през 2010 г. план-схема зони и обекти, в това число и маси за консумация към детска площадка, обслужващи заведението към [улица].

Жалбоподателят се легитимира като собственик на обект, находящ се в [населено място], район „О.”, в подхода откъм [улица], представляващ „Кафене” – нанесен с имот пл. № 705, к. л. № 362, изграден в УПИ – парцел I, кв. 582, м. „Парк О.” по плана на [населено място], със застроена площ от 90 кв. м. и разгърнатата застроена площ от 130 кв. м. с навеси, ведно със съответното право на строеж върху терена – общинска собственост, с договор за продажба на недвижим имот – частна общинска собственост рег. № РД-561-405/16.07.2002 г.

По делото са приети като доказателства и извадка от план – схемата от 2010 г. в частта на процесния обект, както и одобрена схема за разполагане на маси към бирария „Дървеното”, парк „О.” със срок до 31.12.2013 г. съгласно, които процесният обект разполага с площ от 162 кв. м. за разполагане на маси на открито. Видно от приложено по делото писмо изх. № АХ-92-00-108/31.07.2013 г. на главен архитект на Столична община жалбоподателят е уведомен, че относно одобреното през 2013 г. изменение на план-схемата за парк „Ген. Вл. 3.” в частта ѝ, касаеща бирария – градина /подход от [улица]/ по отношение на масите за консумация следва да се прилага предходната одобрена план-схема, която предвижда към бирарията маси за консумация с площ от 162 кв. м.

С оглед пълното изясняване на фактическата обстановка по делото е допусната и приета съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице жалбоподателят е собственик на обект „Дървеното” в парк „Ген. Вл. 3.” и на основание действащата план-схема, одобрена с решение № 575/21.10.2010 г. за преместваеми обекти за парка е разположил в определения размер и местоположение предвидените маси за външна консумация, като схемата е съгласувана за 2013 г. на 02.02.2013 г. на основание протокол № 7/19.02.2013 г. на район „О.” със срок на действие до 31.12.2013 г. Констатирано е от вещото лице, при направено замерване на място, че разстоянието от процесния обект до театър „С.” възлиза на 525 м., мерено от западната страна на заведението към [улица] до стълбите на театър „С.”, както и че при направено сравнение от приложената по делото план – схема с мащаб М 1:1000 разстоянието също е около 525 м. Вещото лице е установило също така, че с оспореното решение на СОС се засяга обекта на жалбоподателя по отношение разполагането на маси за консумация, както и че масите на този обект не попадат в прилежащото в непосредствена близост до театъра пространство. Разпитано в съдебно заседание вещото лице е заявило, че с оглед на това, че съгласно легендата към графичната част на решението навсякъде, където е посочено числото 5 са обозначени зони с маси за консумация и пише също така 0/40 и т.н., което изразява площта за разполагане на маси на открито, като по отношение на процесния обект е посочено само 0/65 без поставяне на числото 5, то предполага, че при изготвянето на графичната част е допусната явна фактическа грешка.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ. Жалбоподателят, в качеството си на собственик на обект, находящ се в [населено място], район „О.”, в подхода откъм [улица], представляващ „Бирария - градина”, нанесен с имот пл. № 705, к. л. № 362, изграден в УПИ – парцел I, кв. 582,

м. „Парк О.“, е заинтересовано лице по смисъла на чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ и като такова за него е налице правен интерес от оспорване на процесното решение в частта му за обект: бирария – градина „Дървеното“ в парк „Ген. В. 3.“ – подход от [улица]. Видно от приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира като компетентно и обективно изготвена, вещото лице безспорно е установило, че с оспореното решение на СОС се засяга обекта на жалбоподателя по отношение разполагането на маси за консумация на открито. С оглед на това съдът намира за неоснователно възражението на ответника, че жалбата е недопустима и за жалбоподателя не е налице правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган – Столичен общински съвет, съгласно делегираните му правомощия с разпоредбата на чл. 62, ал. 9 от ЗУТ. Процесната заповед е издадена и при спазване на административно-производствените правила, като в тази връзка следва да се има предвид, че обстоятелството, че изготвеният проект на ПУП – изменение на план - схема на преместваеми обекти и информационни елементи не е бил съобщен на заинтересованите лица и те не са участвали в административното производство, каквото възражение прави жалбоподателят в писмени бележки по делото, не е съществено нарушение, което да е довело до невъзможност за жалбоподателя да упражни правото си на защита, а така също и да обоснове отмяна на процесното решение само на това основание.

Оспореното решение, в допустимата му обжалвана част, обаче е издадено при неспазване на предписаната от закона форма и в противоречие с приложимите материално-правни разпоредби.

В съответствие с разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК един от задължителните реквизити на административния акт е посочването на фактическите и правни основания, послужили за издаването му. Нормата е императивна и нейното неспазване води до незаконосъобразност на същия. Изискването за мотивиране на административните актове обезпечава правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на страните за защита. Ето защо неизлагането на мотиви е съществен порок на акта и всякога е основание за неговата отмяна.

В процесния случай настоящият съдебен състав намира, че мотиви относно фактическите основания на акта не могат да бъдат извлечени нито от самия него, нито от решение по т. 22 от Протокол № ЕС-Д-40/30.05.2013 г. на ОЕСУТ, което е цитирано в акта и е представено като доказателства по делото. Видно от съдържанието на решението по т. 2 от цитирания протокол в него само е посочено, че се приема план-схемата на парк „Ген. Вл. 3.“ с вносител Столична община.

В производството по съдебен контрол върху административния акт се проверява дали изложените фактически основания отговарят на действителното фактическо положение и съответства ли на тях посоченото правно основание. Немотивирането на административния акт лишава съда от възможността да прецени дали актът е издаден в съответствие с целта на закона и при неговото правилно приложение, поради което актът е незаконосъобразен. Както е прието в задължителното за настоящата съдебна инстанция Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004г. по адм. дело № ТР-4/2002г. на ОСС на ВАС необходимостта и задължителността на излагането на мотиви при

издаването на административния акт предоставя възможност на неговия адресат, както и на заинтересованите лица, да се запознаят с фактите, мотивирали административния орган да приложи една или друга правна норма. В този смисъл следва да се има предвид, че задължително условие за законосъобразност на административния акт е той да бъде мотивиран, като не излагането на мотиви от административния орган е основание за неговата отмяна, като незаконосъобразен.

Единствено в приложения по делото доклад изх. № АХ-92-00-38/03.07.2013 г. на главния архитект на Столична община е посочено какво се предвижда с изменението на ПУП в частта план-схема по чл. 62, ал. 9 от ЗУТ, както и се сочи, че същото е инициатирано по предложение на директора на театър „С.“ за използване на прилежащото в непосредствена близост до театъра пространство. В тази връзка следва да се има предвид, че този доклад не е посочен като основание за издаване на процесното решение, т.е. от акта не става ясно дали административният орган е приел като фактически основания за издаване на акта посоченото в приложения по делото доклад. От друга страна посочените в този доклад /т. 4/ изменения на одобрената през 2010 г. план-схема, изразяващи се в отпадане предвидени зони и обекти, в това число и маси за консумация към детската площадка, обслужващи заведението към [улица], са в противоречие с приложената към административната преписка заповед № РД-09-09-44/27.06.2013 г. на главния архитект на Столична община, в която се сочи, че се разрешава изработване на проект за изменение на ПУП – част план-схема по чл. 62, ал. 9 от ЗУТ, кв. 582, м. „Зона Г-13-юг“, район „О.“, в териториален обхват: [улица], [улица], [улица], [улица], [улица], [улица], във връзка със заявлението на директора на театър „С.“, което касае само прилежащото пространство до театъра за използването му за „открита библиотека“, както и за други други културни инициативи и арт-програми на театъра, като подкрепя на идеята „С. – Европейска столица на културата 2019 г.“. В тази връзка следва да се има предвид също така, че от приетата по делото съдебно-техническа експертиза безспорно се установява, че разстоянието от процесния обект до театър „С.“ възлиза на 525 м. и масите за консумация на този обект не попадат в прилежащото в непосредствена близост до театър „С.“ пространство. С оглед на това е налице противоречие между графичната част към процесното решение и заповед № РД-09-09-44/27.06.2013 г. на главния архитект на Столична община, с която е допуснато да се изработи проект за изменение на ПУП – част план – схема по чл. 62, ал. 9 от ЗУТ за кв. 582, м. „Зона Г-13-юг“ по предложението на директора на театър „С.“, което е касало само използването на прилежащото до театъра пространство. Не става ясно по делото защо, след като е допуснато изменение на план – схемата само в частта за пространството в непосредствена близост до театър „С.“, административният орган е извършил промени и по отношение зони и обекти от одобрената през 2010 г. план – схема, които не се намират в прилежащото в непосредствена близост до театъра пространство, какъвто по делото се установи, че е безспорно и обекта, собственост на жалбоподателя.

Не на последно място в процесния случай се установява, че е налице несъответствие и в самата графична част към оспореното решение. Видно от приложената по делото процесна план-схема до обозначения обект на жалбоподателя е отбелязано само 0/65, което съгласно легендата е кв. м. покрита площ/кв. м. открита площ. В легендата също така е посочено, че с номер 5 се означава „зона за маси за консумация на открито“. По този начин от една страна за обекта на жалбоподателя се предвижда открито площ с

размер 65 кв. м., без обаче да е поставено означението - номер 5, за съответната зона, поради което не става ясно за обекта на жалбоподателя предвидена ли е или не зона за поставяне на маси на открито с процесната план - схема. С оглед на това съдът намира, че в графичната част е налице явна фактическа грешка, която следва да бъде отстранена от самия административен орган. В този смисъл е направил изявление и вещото лице разпитано в откритото съдебно заседание на 27.01.2014 г.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че така подадената жалба се явява основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - София-град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от П. Б. С., Решение № 468 от 19.07.2013 г. на Столичен общински съвет, с което е одобрен проект за подробен устройствен план за м. „Зона Г-13-юг”, кв. 582, район „О.”, в част – изменение на план-схема за поставяне на преместваеми обекти и информационни елементи на територията на Парк „Ген. В. З.”, в обхват: [улица], [улица], [улица], [улица], [улица], [улица], **в частта му** за обект: бирария – градина „Дървеното” в парк „Ген. В. З.” – подход от [улица], като незаконосъобразно.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: